

Sygn. akt IV CSK 323/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku Powiatu W.
przy uczestnictwie Gminy Miasta W.
o wpis,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 27 września 2013 r., sygn. akt III Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca – Powiat W. złożył skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 27 września 2013 r. (sygn. akt III Ca [...]), w którym zmieniono postanowienie Sądu Rejonowego w W. i oddalono wniosek o wpis własności nieruchomości gruntowej do księgi wieczystej.

W skardze kasacyjnej podniesiono zarzuty naruszenia art. 103 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. – przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. nr 133, poz. 872), art. 2a w zw. z art. 6a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 260). Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący wnioskodawca stwierdził, że zasadność skargi kasacyjnej jest oczywista, ponieważ Sąd drugiej instancji przy orzekaniu nie wziął pod uwagę istnienia przepisu, na mocy którego wnioskodawca stał się właścicielem gruntu stanowiącego drogę, tj. wspomnianego art. 103 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, treść skargi kasacyjnej, zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz treść odpowiedzi na skargę (s. 17-18 akt), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o wpis prawa własności w księdze wieczystej nie występuje przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. (s. 3 skargi). Należy stwierdzić, że w podobnej sprawie o wpis, toczącej się w postępowaniu wieczystoksięgowym z udziałem tych samych uczestników, tj.: Powiatu W. i Gminy Miasta W., Sąd Najwyższy wyjaśnił, dlaczego – w podobnych okolicznościach jak w sprawie obecnej – nie doszło do naruszenia art. 103 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. – przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. nr 113, poz. 872; postanowienie z dnia 15 stycznia 2015 r., IV CSK 313/14, nie publ.). Wyjaśnił także to, kiedy możliwe byłoby od dnia 1 stycznia 1999 r. powstanie prawa własności nieruchomości z mocy przepisu prawa, gdy nieruchomość ta (grunt) stanowi drogę publiczną. Stwierdził mianowicie, że w obowiązującym od

tego czasu stanie prawnym zaliczenie do kategorii dróg gminnych lub odpowiednio dróg powiatowych jest możliwe tylko w odniesieniu do dróg położonych na nieruchomościach stanowiących już własność samorządu gminnego lub powiatowego.

W tej sytuacji należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej wnioskodawcy do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

O kosztach sądowych postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto stosownie do art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z §§ 6, 7, 12 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych ... (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).